

Fá-magyarázat New York-ban

(1997.03.23)

Egymástól távol a mély óceánok által [elválasztva], nagyon nehéz találkoznom veletek egyszer is. Mindenképpen, bár ti nem láttok személyesen, tulajdonképpen veled vagyok, ameddig műveled magad. Ameddig műveled magad, a végéig viselhetem a felelősséget veled szemben. Ezenkívül minden időben és minden pillanatban óvlak téged. (taps) Ha valaki nem így cselekedne, az azt jelenti, hogy egy heretikus (rossz) Fát terjeszt, rosszat tesz és könnyelműen mennyei titkokat árul el. Természetesen mindezt már megtapasztaltátok a gyakorlatban, ezen a területen nincs szükségem túl sokat magyarázni. Csak ha meg tudom csinálni, akkor mondom, ha nem tudom megcsinálni, akkor nem is mondom. Ebből kifolyólag egész idő alatt nagyon egészséges módon fejlődik a Dáfá.

Mikor utolsó alkalommal találkoztam veletek, nem volt ilyen sok ember. Természetesen, szintén sokan vannak, akik a munkájuk miatt nem jöhetnek. Ez azt jelenti, az utolsó alkalommal való találkozásom óta veletek, újfent sokan rátértek az útra és megkapták a Fát. Hogy ez a Fá gyorsan tud fejlődni és széles körben elterjedni, úgy gondolom, ez a Fá ereje. Ugyanakkor a Fá terjesztése közben a helyes utakon járunk. Ténylegesen is elértük, hogy viseljük a felelősséget a tanítványokkal szemben és a felelősséget a társadalommal szemben; csak akkor célozhatunk meg egy ilyen hatást. Mivel nagyon kevés alkalom van, hogy veletek találkozzam, és nem könnyű, az USA-ba jutni; szükségem van vízumra és kissé körülményes. Ha már egyszer találkozhatom veletek, lehetőleg szeretnék segíteni néhány problémát megoldani. Ha valamilyen kérdéseitek vannak, azokat is feltehetitek. Meg fogom válaszolni őket. Teljesen ki fogjuk használni az időt, hogy segítsünk nektek és néhány nehéz kérdést megválaszoljunk, hogy a Dáfá még jobban fejlődhessen az USA-ban. Tulajdonképpen néhány konkrét dologról akartam beszélni a tanítványokkal, de néhány jelenlevő már tegnap kapott néhány „extra dolgot”. Mivel valamivel korábban jöttek, néhány kérdésüket tegnap megválaszoltam. De ez nem tesz semmit, ma nem szükséges sajnálkoznod miatta. Ha tegnap nem is kaptál semmit, azért még felteheted a kérdéseket. Megválaszolhatom őket számotokra.

Most kihasználom ezt az időt, hogy a művelés dolgait egyszer elmagyarázzam, vagyis a Fát. Én tudom, hogy ti ebben az időben nagyon gyorsan emelkedtetek, és ezt nagyon gyorsan. Mikor utolsó alkalommal az USA-ból visszamentem Kínába, már mondtam a tanítványoknak Kínában, azt mondtam: Az USA egy nagyon különleges hely. Ott nagyon sok elit-csoport található, mindenekelőtt a kínaiak elitje. Ezeknek az embereknek az alapjuk relatív jó, mély megértésük van a Dáfá számára és relatív gyorsan meg tudják érteni. A szinteket is relatív gyorsan át tudják törni. Ezek a ti kedvező feltételeitek. De megint csak nem kell önelégültek legyetek. Nektek is vannak bizonyos különböző fajta ragaszkodásaitok és akadályaitok, amelyeket le kell győzni, csak azután tudtok még gyorsabban emelkedni.

Így tehát elmagyarázom a betegségkarma kérdését. Ez is egy kérdés, amelyik sok tanítványunkat, akik a Fát nem tanulták mélyrehatóan, mindig is összezavart. Mindenesetre a könyvben már írtam arról, mi művelők hogyan kell eljárjunk a betegségekkel. Egy másik oldalról megvilágítva ezt még egyszer el fogom magyarázni. Tulajdonképpen minket gyakorlókat nem szabad összetéveszteni a hétköznapi emberekkel. Ti tudjátok, a régi időkben alighogy egy ember feladta az otthonát és szerzetes lett, azután az emberek már nem tekintették őt többé egy hétköznapi embernek. Ő már egy félisten volt. Mi is tehát a különbség az emberek és istenek között? Az embereknek érzelmi (emocionális) kötelékeik vannak, éspedig nagyon erős érzelmi kötelékeik. Az emberek a világon csak emiatt az érzelmi kötelékek miatt élnek. Ezek nélkül az érzelmi kötelékek nélkül nem is tudnál a világon élni. Amit szeretsz, amit előnyben részesítesz, ahogyan örülsz, ahogyan haragszol, a családi érzelmi kötelék, az érzelmi kötelék a házastársak között, az érzelmi kötelék a gyerekekhez, hogy ezt szívesen teszed és azt nem, hogy te valamit szeretsz vagy nem stb., mindez az emberi érzelmi kötelékekhez tartozik. Ha ezek az érzelmi kötelékek nem léteznének, akkor többé a hétköznapi emberek társadalma sem létezne. Az érzelmi kötelékek ezen állapotára való tekintettel – mindent, amit az emberek a hétköznapi emberek állapotának megfelelően tesznek, nem nevezhetsz tévesnek. De akkor különböző korok sok embere miért mondta, hogy az emberek összes felismerése téves lenne? Mert azok, akik ilyesmit mondtak, már nem voltak többé hétköznapi emberek. Az embereket már egy másik színtről szemlélték. De ha te a hétköznapi emberek között vagy, nem mondhatod, hogy téves. Tegnap azt mondtam, hogy ez a

társadalma a hétköznapi embereknek nagyon rossz; mégis ez is egyike az egész világegyetem által fentről lefelé átszótt szinteknek, és ez a legalacsonyabb szint; ugyanakkor a kozmikus tulajdonságoknak, a Dáfá-nak egy megtestesülése is a legalacsonyabb szinten. Hiszen az szintén nem megy, ha ezen a szinten hiányoznak az emberek. Az sem lehetséges, hogy minden ember buddhához művelje magát. Az sem lehetséges, hogy az emberi társadalom ne létezzen többé. Éppenséggel így létezik. Csak ez a környezet nagyon különleges, magas szintek embereit képezheti ki. Ha tehát te egy magas szintről szemléled az embereket, akkor az más. Ezért mondtam én, hogy te, mint egy művelő, mindazt, amit látsz, amivel érintkezésbe kerülsz, és amit megélsz, nem szabad a hétköznapi emberek nézeteivel megítéld. Neked akkor magas mércékhez kell igazítanod magad.

Ha egy hétköznapi ember beteg és nem megy a kórházba és nem vesz be gyógyszereket, ez nem felel meg a hétköznapi emberek alapelveinek, ez nem felel meg az emberi világ alapelveinek. Az emberek nem tudják elfogadni. Ha egy ember beteg, természetesen kell vegyen be gyógyszereket; ha egy ember beteg, természetesen kell menjen kezelésre a kórházba. Az emberek így járnak el ebben a kérdésben, és ez nem téves. De, mint művelő, nem szabad akkor összetévesztened magad egy hétköznapi emberrel. Világosan kifejezve, te már nem vagy ember. Ezelőtt azt mondtam, az embereknek mindenféle érzelmi kötelékeik és vágyódásaik vannak, ők az érzelmi kötelékeknek élnek. Te azon vagy, hogy ezeket lassanként könnyedén vedd, és lassanként lemondj róluk, míg a művelés közben egészen le nem mondasz róluk. Az emberek ezekért élnek, de te nem ezekért élsz, akkor hasonló lehetsz az emberhez? Akkor többé már nem vagy hozzá hasonló. Ha már egyszer így van, akkor miért nem használod a dolgok, saját magad és azoknak a dolgoknak, amikbe ütközöl, a megítélésére a magasabb szintek elveit, amelyek másabbak, mint az embereké? Így van ez. Ezért, ha nekünk művelőknek valahol valami kellemetlenség fordul elő a testünkön – én azt mondtam nektek, hogy ez nem betegség. De az állapot, amit a hétköznapi emberek betegségnek tartanak, hasonlít az állapotra, amelyik akkor fordul elő, mikor a karma egy művelő testéből el van távolítva. A hétköznapi emberek csak nagyon nehezen tudják megkülönböztetni, ezért beszélnek a művelésnél a felismerésről. Ha nem lennének ugyanolyanok [az állapotok], minden ember művelné magát; akkor nem létezne többé felismerés. A testén csak szépet és csodálatosat tapasztalna; még ha egy pici kellemetlenség is merülne fel, olyan formában mutatkozna meg, mint egy istenségnél; vagyis te hogyan gondold, akkor ki nem művelné magát? Mindenki művelné magát. De akkor többé már nem ér semmit, akkor többé már nem is számít művelésnek. Nem is lehet megengedve, ezen a módon művelődni, hiszen többé már nem létezik felismerés. Ezért a művelésnél elkerülhetetlen, hogy ne légy levizsgáztatva az igaz és hamis által, hogy látni lehessen, hogyan jársz el ebben az esetben. Művelőnek tekinted magad vagy egy teljesen normális hétköznapi embernek? Nincs ennél megvizsgálva, hogy ez az ember tudja-e művelni magát? Természetesen, a felszínt tekintve egy teljesen normális embernek tűnsz és hogy nem lennél más, mint egy hétköznapi ember, a valóságban te egy művelő vagy.

Tegnap beszéltem még a művelésről a Fofá-ban. A művelés a világegyetem legnagyobb dolga. Egy ember egy ilyen szintre fog felemelkedni, arhát lesz, bódhiszattva, buddha, taó vagy egy istenség. Egy ember a testén tele karmával egy istenség akar lenni, mit gondolsz te, ez nem egy komoly dolog? Nem teljesen eltökélten kell szemlélned ezeket a dolgokat ezzel a magas mércével és magadtól helyes gondolkodásmódot megkövetelned? Ha te ezeket a dolgokat még mindig a hétköznapi emberek nézeteivel szemléled, akkor vajon te nem vagy csak egy hétköznapi ember? Egy ilyen komoly dolog. Buddhává lehetsz, te azonban még mindig embernek tekinted magad és ezeket a dolgokat még mindig a hétköznapi emberek alapelveivel ítéled meg, akkor ez már nem megy. Akkor ez többé már nem olyan komoly és többé már nem is művelődhet. A buddhák, taó-k és az istenségek nem olyanok, mint ahogyan a mai szerzetesek és a mai emberek gondolják. Ti tudjátok, a buddháknak és az istenségeknek nincsenek érzelmi kötelékeik, mint a hétköznapi embereknek. A hétköznapi emberek gondolkodásmódja sincs meg nekik és a fogalmaik sem, amivel a hétköznapi emberek próbálják megérteni a dolgokat. Teljes egészében egy másik szint gondolkodásmódja az övék. Nincsenek meg nekik az embereknek mindazok a gondolati fogalmai és nézetei a dolgokról. Manapság az emberek elemberiesítették a buddhákat és bódhiszattvákat, emberi érzésekkel látták el őket és emberi ízlés szerint ábrázolták őket. Néhány ember a templomba megy, hogy a Buddhához imádkozzon és füstölőpálcikákat égessen. Nem azért mentek oda, hogy műveljék magukat és tiszteljék a Buddhát, hanem valamiért könyörögni. Makacsul kérlelik a Buddhát. Gondoljatok csak bele, milyen rossz ez a szív.

Korábban az emberek csak tiszteletből imádkoztak a buddhákhöz. Csak azért jöttek, hogy tiszteljék a buddhákat, imádkozzanak vagy buddhához műveljék magukat, mivel a buddhák nagyszerűek, a buddhák óvják az embereket a makroszkopikus világban, nem arra megy ki, hogy te valamit saját magadnak kérjél. De a mai emberek már nem olyanok. A korábbi emberek helyes, őszinte gondolattal gondoltak a buddhákra, bódhiszattvákra. Csak ha csordultig volt a szívük tisztelettel, mondták ki a „buddha” vagy „bódhiszattva” szót, ők rendkívül pompásnak és nagyszerűnek tartották őket. De a mai emberek nincsenek már így beállítva. Egyszerűen kinyitják a szájukat és már beszélnek is a buddhákról, kedvük szerint beszélnek erről, mintha buddhák és bódhiszattvák függnének az ajkaikon. Ráadásul a buddha-képeket önkényesen mindenhová bevésik és odafestik, ehhez még mindenhová oda is állíthatják. Még Buddha Amitábhának és Máriának, a szentséges Szűz Anyának a szobrait is felállítják a temetőben. Valóban úgy tűnik, mintha az emberek az istenségeknek parancsolnának, hogy felügyeljék a holtakat, mintha az emberek az istenségeknek parancsolnának, hogy ezt vagy azt tegyék. Nem ez az érzés? Gondolatok csak bele, milyen szentséges és nagyszerű egy istenség. Egyszer int a kezével és az egész emberiséget boldoggá teheti; egyszer int a kezével és az egész emberiséget elpusztíthatja, és te ilyen módon kezeled? Ha nem lett volna könyörületesség bennük az emberek iránt, egy szempillantás alatt nyomtalanul megsemmisíthették volna őket, alighogy az emberek tudatlanságból rosszat tesznek. Csak mióta a mai emberek nem tudják már megérteni ezt, mernek ilyesvalamit tenni. Valójában megrágalmazták, gyalázzák a buddhákat, úgy ahogyan utolsó alkalommal mondtam. Utolsó alkalommal azt mondtam nektek, hogy az étlapokon még olyasmi is szerepel, mint „Buddha átugorja a falat“. A buddhák nem ragaszkodnak egy bizonyos ízhez. „Alighogy a kedvenc illatát érzi, átugrik ide a fal túlsó oldaláról, hogy egyen belőle“, ez nem a leggonoszabb rágalom a buddhával szemben? Aztán ott van az úgynevezett „arhát fogás“, és és és. Az arhátnak sincs meg semmi a hétköznapi emberek valamilyen meghatározott ízhez való ragaszkodásából. Te azt mondod, az az étel egy fogás, amit az arhát eszik; nem káromlod őt egyenesen? Az ő szemében a hétköznapi emberek étele piszkos, vagyis az ő nézetei teljesen mások, mint az emberekéi. A pénz és vágyakozások miatt a mai emberek egy ilyen állapotot hoztak létre az istenségekkel és buddhákkal szemben. A buddháknak, taó-knak és istenségeknek nincsenek emberi nézeteik, a hétköznapi emberek gondolkodásmódja nem az övéké. De úgy, mint ahogyan az előbb mondtam, ha az emberek odamennek, hogy imádkozzanak a Buddhához, nem egy tiszteletteljes szívvel és a művelésre való kívánsággal akarnak könyörögni a Buddhához, ehelyett kérlelik a Buddhát: Áldj meg, hogy fiam szülessen, gazdag legyek, hogy egy szerencsétlenség el legyen távolítva és problémák legyenek megoldva, mindenkinek ezek az érzületei vannak. Azonban a buddhák nem törődnek ilyesmivel. A buddhák alapjából váltják meg az embereket. Ha téged úgy hagynának élni, mint egy istenséget, úgy hogy neked egészen kényelmes lenne a hétköznapi emberek között és sok pénzed lenne, de semmi szerencsétlenség, semmi nehézség nem érne, te valóban nem akarnál már buddhához művelődni, te nem is akarnál többé már egy istenség lenni. Te már most egy istenség lennél, milyen kényelmes lenne. De ilyesvalami nem létezhet.

Az ember életről életre termel karmát. A saját karmája vezet nehézségekhez, szenvedésekhez, szomorúságokhoz, pénzhányhoz és betegségekhez az erre következő életében illetve ebben az életében. Csak ha kiegyenlítetted a karmádat, kaphatsz boldogságot, és csak akkor lesz újra jó. Ha tehát rosszat tett és nem fizette vissza, akkor ez nem megy. A világegyetemben létezik ez az alapelv. A dolgok az előző életből és a dolgok a következő életből bár úgy tűnnek a szemedben, mintha két különböző emberéi lennének; a valóságban viszont az életedet az összéleted lefolyása alapján ítélik meg. Ha aludtál és utána azt mondod, hogy az, amit tegnap tettél, és az, amit ma tettél, két különböző dolog, és hogy a tegnapi dolgok nem teáltalad lettek csinálva –, minden tőled, egy ember által lett csinálva. Ők ezen a módon szemlélik az életet. Ezért az előbb átvitt értelemben azt akartam mondani, hogy ezt a kérdést nem egy hétköznapi ember nézeteivel kell megvizsgálni. Ha egy hétköznapi ember beteg, éppen hogy gyógyszereket kell bevennie. De, mint művelő –, megint csak nincs úgy, hogy én feltétlenül nem engedem, hogy gyógyszereket vegyél be. De talán nem a művelésről beszélünk? Talán nem a felismerésről? Viszont megint csak nem követelem meg tőled, hogy mindent fel tudjál ismerni. Amilyen sokat tudsz felismerni, olyan sokat ismersz fel. Ha te úgy gondolsz, hogy nem megy, „egyszerűen nem tudom levetni ezt a szívet, muszáj továbbra is gyógyszereket szedjek; bár gyakorlok, muszáj mégis gyógyszereket szedjek.“ Hogyan látom akkor én ezt a dolgot? Én csak az alacsony megvilágosodási képessége miatt sajnálom őt. Ezen a vizsgán nem ment át. Tulajdonképpen

felemelkedett volna és egy nagy lépést tett volna a beteljesülés felé, de nem tette meg ezt a lépést. Én csak ezért sajnálom őt, de nem mondtam, hogy ez az ember többé már nem csinálhatja meg. Én azt sem mondtam, hogy ez az ember egyáltalán nem művelődhet többé, ha gyógyszereket vett be. Hiszen mivel a megvilágosodási képességről van szó – mindenki más, minden egyes ember veleszületett alapja is más. Csak ha megemelkedtél, tudsz átmenni ezen a vizsgán és további felismeréseket nyerni. Ha nem tudsz megemelkedni és nem ismerted fel alaposan ezt a dolgot, ez azt jelenti, hogy te ennél a dolognál még egy hétköznapi ember vagy. Mindenesetre megint csak nem lehet azt mondani, hogy ez az ember egyáltalán nem képes megcsinálni.

Még egyszer beszélek a gyógyszerszedés és a karma-eltávolítás közötti összefüggésről. Éppen most magyaráztam el, hogy az életről életre felhalmozódott karma az oka a betegségeknek. Mi is tehát a karma? Minél kisebbek a részecskéi, vagyis minél kisebbek a magvai a más dimenziókban létező karmának, annál erősebb az ereje. Ha behatol ebbe a mi dimenziónkba, akkor ezt mikrobák, mikroszkopikus vírusok formájában teszi. Akkor mondd csak, a betegség csupán véletlen? A mostani orvosi tanok, a mostani tudomány által akkor nem hagyja magát felismerni. Csak egy fajta létező jelenséget ismernek fel, amelyik ennek a legnagyobb részecskék rétegéből, molekulákból képződött dimenzió felszínén mutatkozik meg. Akkor ezt egy betegségnek, daganatnak, gyulladásnak valamilyen helyen, és így tovább, és így tovább, tartják. Mindenesetre a mostani tudomány nem látja, mi a betegség alapvető oka. Mindent a kevéske alapelvekkel magyaráz, amiket a hétköznapi emberek felismerhetnek. Természetesen, ha egy ember elkap egy betegséget, természetesen meg kell feleljen az embervilág ezen szintje alapelveinek. Természetesen létezik az embervilágban egy külső körülmény, amelyik ennek a betegségnek a kitöréséhez vezet, aztán úgy tűnik, hogy tökéletesen megfelel ezen embervilág alapelveinek. A valóságban csak egy külső körülményről van szó, amelyik azért tűnik fel, hogy megfeleljen ezen embervilág alapelveinek és egy ilyen állapotnak ebben az embervilágban. Azonban az alapvető ok, a betegségek nem ebben a dimenzióban keletkeztek. Ezért a te mostani gyógyszerszedésed éppen arra szolgál, hogy megölje ezt a betegséget, ezeket a vírusokat a felszínen. A gyógyszerek valóban képesek arra, hogy megöljék a vírusokat a felszínen. De egy művelő művelési energiája már magától megsemmisíti a vírusokat és a karmát. De ha a gyógyszer megöli a más dimenziókból behatolt vírusokat a felszínen, – mivel minden tárgynak, dolognak van élete, a vírusok a túloldalról, ez azt jelenti, a karma a túloldalról, már tudnak, tud erről, akkor többé már nem jön át, és így te azt hiszed, hogy a gyógyszerszedés által felgyógyultál volna. De én mondom neked, ott felgyülemlt. Életről életre gyűjt össze az ember ilyen dolgokat. Ha a felgyülemlés elért egy bizonyos mennyiséget, azután ezt az embert többé már nem lehet megmenteni, és a halálnál akkor teljességgel meg lesz semmisítve. Az élet elveszett, mindörökre elveszett, ilyen szörnyű ez; egy ilyen összefüggés van itt felmutatva. Nem úgy van, hogy egy embernek meg van tiltva, hogy gyógyszereket szedjen. Ha a hétköznapi emberek betegek, feltétlenül kezeltenniük kell magukat orvosilag.

De, mint művelők, hogyan járjunk el ezzel? A tested talán nincs tisztítva? A tested hasonlít egy fának az évgyűrűihez, életről életre, már a közepétől kezdve van karmája, minden rétegben létezik karma. Miközben te műveled magad, én a közepétől kezdve állandóan kifelé tolom ezt a karmát, ki lesz tolvá, tolvá, tolvá, tolvá, a karma számodra teljesen kívülre lesz tolvá. De nem szabad mindennek a testfelszínen történnie. Ha minden a testfelszínen megy végbe, nem tudod elviselni. Ennek csak egy része megy végbe a testfelszínen, és már azt hiszed, hogy hirtelen beteg lettél, a kellemetlenséget nem lehetne már elviselni, a fájdalmat nem lehetne már elviselni, te nem bírod többé már elviselni és egy hétköznapi embernek tartod magad és aztán gyógyszert veszel be. Akkor vegyél be gyógyszert. Mi azt szintén nem mondtuk, hogy egy hétköznapi embernek nem szabad gyógyszert vennie be. Mi csak azt mondjuk, hogy a megvilágosodási képességed nem elégséges és ezt az akadályt nem vetted jól. Mi azt sem rendeltük el, hogy nem szabad gyógyszert szedjél, ha műveled magad. Mi nem állítottunk fel ilyen szigorú előírásokat, hiszen én az alapelveket magyarázom el nektek a Törvényben (Fá-ban). Tehát te szeretnél megszabadulni ettől a karmától, de a gyógyszerszedés által újra visszanyomtad a karmát, hogyan lehetne megtisztítani a testedet? Természetesen mindent el tudnánk tolni számodra más dimenziókon keresztül. De ennek a világegyetemnek a Törvényében (Fá-jában) létezik egy alapelv: Ha számodra leépítik a karmát, ezért te szenvedést kell elviselj. A szenvedéseket, amelyeket korábban más embereknek okoztál, éppen úgy el kell viseld saját magad. De, mint művelőt, nem lehet engedni, hogy mindent ugyanazon az úton és módon viselj el, mert akkor meghalhatnál emiatt és nem művelhetnél többé magad. Mint művelő, a sértett élőlényeknek szerencséjével, boldogsággal egyenlíted ki [a

tartozásodat], miután eljutottál a beteljesülésig; mindenképpen muszáj elviselned a lelki szenvedés részét. Miközben elviseled ezt a részt, amivel másoknak tartozol, már kiegyenlítetted ezt a karmát, mert hiszen szenvedtél; a problémák nincsenek elszigetelve egymástól. Ennek a karmának a kiegyenlítésénél, a szenvedésben művelőnek kell tekintened magad. Ha te nem tartod betegségnek, e vonatkozásban valóban egy magas szint felismerésével bírsz és nem egy hétköznapi ember gondolataival. A látóköröd és a gondolataid erre a kérdésre való tekintettel talán nem emelkedtek meg? Nem erről a kérdésről van szó? Hogy már egyedül a testi gyakorlatok által magasra lehet művelődni, az egy vicc. A gyakorlatok segédeszközök a beteljesüléshez.

Anélkül hogy a szívét megemelte volna a művelésnél, egy ember szintje sohasem emelkedhet meg. Szintúgy nem igaz, mint ahogy az emberek mondják, hogy valaki már buddhához művelheti magát, ha csupán a szútrákat olvassa. Néhány másvalaki még azt is hiszi, hogy valaki buddhához művelheti magát, ha ilyen és olyan sok jó dolgot tesz. Ez az egész csak egy vicc. Mindez a szándékos cselekvés módszere. Ha te nem műveled magad ténylegesen, mit használ a szútrák olvasása? Anélkül hogy művelné magát, egyáltalán nem válhat buddhává. Mikor Sákjamuni akkoriban a Dharmát átadta, nem léteztek szútrák, mikor Jézus akkoriban a tanításait terjesztette, a Szentírás szintén nem létezett; az emberek csak ténylegesen művelték magukat. Ha nem műveled ezt a szívet, akkor már feljuthatsz? Anélkül hogy elérnéd annak a szintnek a követelményeit, már feljuthatsz? Minden csak lehetséges érzés és vágyakozás, mindenféle ragaszkodás és egy hétköznapi ember pénzvágya, mindez még erősebb, mint az a szív, hogy buddha legyél, és már fel is kellene tudnod menni a mennybe? Ez egyáltalán nem lehetséges. Én úgy gondolom, mindannyian világosan megértettétek. Ez azt jelenti, mint művelő, ő már egy rendkívüli ember. Tehát, mint egy rendkívüli ember, akkor hogyan kellene eljárni a test egy kellemetlen, nem megfelelő állapotával? A hétköznapi embereknek betegségeik vannak, de a te testednél úgy van, hogy én számodra a karmát kifelé tolom. Ha a felszín felé van tolván, – az idegvégződések az emberi test felszínén a legérzékenyebbek –, akkor a test nem érzi jól magát, mintha beteg lenne, ezenkívül némelyeknek nagyon rossznak tűnik, ilyesmi fog előfordulni. Ha ilyen lehet, gondold csak át, ha te egy hétköznapi embernek tekinted magad és betegségnek tartod, – természetesen ez is elmegy, akkor hát vegyél be gyógyszereket. Ezen a vizsgán nem mentél át, legalábbis ennél a kérdésnél egy hétköznapi ember vagy. Ha már ott tartunk, hogy ezen a vizsgán át tudsz menni, akkor te ennél a kérdésnél rendkívüli vagy. Azonban te buddhához akarod művelni magad és így muszáj minden kérdés vonatkozásában rendkívüli felismeréseid legyenek. Amíg azt a szívet nem tudod elengedni, nem fogsz tudni túljutni ezen a vizsgán, akkor nem tudsz eljutni a beteljesülésig. Ezért, ha ezt az esélyt elszalasztod, akkor nem mentél át ezen a vizsgán. Ez az alapja annak, amiért néhány megbízott, sokéves tanítvány közülünk, akik pontosan tudják ezt, gondot csinálnak belőle, alighogy látják, hogy a tanítványok gyógyszereket szednek. Természetesen ők nem bánhatnak úgy a többiekkel, mint én, mivel mindannyian már jól ismerik egymást, és így azt mondja: „De hiszen nem szabad gyógyszert szedjél“, így és úgy mondja neki. Természetesen a másik akkor újfent nem ismeri fel: „Miért nem szabad gyógyszert szedjek, ha gyakorlok?“ Ha nem ismeri fel ezt, akkor a dolog nehezen oldható meg. Mi nem írtuk elő szigorúan, hogy nem szabad gyógyszereket szedjete; én csak az alapelvet magyaráztam el, mit jelent egy művelő számára a gyógyszerek szedése vagy nem-szedése, és én nem mondom, hogy a hétköznapi embereknek nem szabad gyógyszereket szedniük.

A mi Fá-nk már csak így van átadva, hogy az embervilágban művelődik; nem úgy van, hogy minden művelő feltétlenül buddhává válhat. Némelyik nagyon szorgalmasan halad előre és nagyon állhatatos, akkor nagyon gyors lesz az útja a beteljesüléshez. Némelyik talán nem halad olyan szorgalmasan előre, akkor nagyon lassú lesz az útja a beteljesüléshez. Némelyik úgy tűnik, hogy műveli magát, de nem műveli magát igazán; úgy tűnik, hogy elhiszi, de nem hiszi el igazán, akkor valószínűleg nem juthat el a beteljesüléshez. De ami a művelést illeti, talán nem fogja hiába művelni magát. Ebben az életben nem művelte magát sikeresen, nem sikerült neki, akkor meg kell nézni a következő életben, talán sikerül neki a következő életben. Talán nem szeretné magát tovább művelni, de mindazonáltal elengedett bizonyos ragaszkodást ebben a Dáfá-ban, a Fofá-t is hallotta, a hétköznapi emberekkel összehasonlítva relatív jól is művelte magát, akkor talán ki lehet alakítani a szerencsését a következő életben, a következő életben talán nagyon gazdag fog lenni és van egy magas pozíciója. Mindezek a dolgok aztán csak szerencsére válthatóak be, mivel nem tudja magát magasra művelni, de nem is hiába művelte magát, ez éppen ez az alapelv. Én úgy gondolom, ha ma, mint egy művelő, hallhatja a Fá-t, én

úgy remélem, hogy ti mindannyian a végéig tudjátok művelni magatokat. Az nem úgy van, hogy minden ember hallhatja a Fát. Valóban, én mondom nektek, mert az USA, ez a hely valami különleges. Tulajdonképpen két évvel ezelőtt felhagytam azzal, hogy a Fát magyarázzam, azonban az USA-ban nagyon sok kínai van, ezenkívül sok jószívű ember van az amerikaiak között, én szeretném, hogy ők is megkapják a Fát. A valóságban többé már nincs is rendszerezetten tanítva, hanem a helyzetekre vonatkoztatva elmagyarázva. Mert a könyvek már kéznél vannak és mindenki tanulhatja. A gyakorlóhelyek is már ott vannak és mindenki gyakorolhat együtt. Ha egy ember Fofát akar hallani, csak több ezer évente adódik egy esély, és neked nincs is meg feltétlenül a sorskapcsolatod hozzá. Mert a reinkarnáció hat útjánál az emberek különböző állatokként, különböző növényekként és anyagokként születhetnek újra. Több száz évenként, talán ezer évenként fogsz egyszer újraszületni, mint ember. Ehhez még muszáj ezeknél a száz, ezer évente történő újraszületéseknél abban az időszakban éppen egy embernek lenned, aztán még azon a helyen kell újraszülesz, hogy találkozhass ezzel a Fával, aztán még el kell találd azt az időt az embervilágban, hogy alkalmad legyen hallani és ezen a tanfolyamon részt venni. Természetesen sok-sok ilyen sorsalkalom kell összejöjjön, csupán akkor kaphatod meg ezt a Fát, egyáltalán nem olyan egyszerű.

Amit én magyarázok, az Buddha Törvénye (Fofá); én úgy gondolom, hogy ti mindannyian tudatában vagytok ennek. Én nem a hétköznapi emberek közötti alapelvekről beszéltem, ezenkívül sok dolgot, amit elmagyaráztam, még soha senki nem magyarázott el a hétköznapi embereknek; ezek nem is tartoznak a hétköznapi emberek ismereteihez.

Előbb még egyszer elmagyaráztam a kérdést a gyógyszerzedéssel kapcsolatban, mert ez a probléma minden vidéken relatív kikristályosodott. Néhány ember a Dáfát akarja szabotálni és ezt mondják a gyógyszer-nem-szedés kérdésével kapcsolatban: „Alighogy ezt az iskolát gyakoroljuk, nem engednek bennünket többé gyógyszert szedni“. A valóságban nem úgy van, hogy én nem engedlek téged gyógyszereket szedni. Természetesen a jelenlevő megbízottainknak ügyelniük kell a munkamódszereikre, hogy ne szedjenek gyógyszereket, másokra ezt nem lehet rákényszeríteni. Mi csak az alapelveket magyarázzuk el világosan. Ha valaki művelni akarja magát, akkor műveli magát; ha nem akarja művelni magát, akkor az is egy hétköznapi ember ügye, még ha mérget is vesz be. Ha nem indítja meg semmi a szívét, senki sem tehet ellene semmit. Mi csak a sorskapcsolatra ügyelhetünk és az embereknek jót mondjunk, a lelkükre beszéljünk. Embereket kényszeríteni, az nem művelés.

Én még egy további kérdéstről beszélek. Mert az egész mai délután mindannyiótok rendelkezésére áll. Ha elmagyarázom a végéig, tehettek fel kérdéseket, én meg fogom válaszolni őket. A fiatal embereknek, akik a „kulturális forradalom“ után születtek a szárazföldi Kínában, csak nagyon felületes ismereteik vannak a buddháról, bódhiszattvákról és istenségekről. Amit én átadok, az Fofá (Buddha Törvénye). Néhányan tudják, hogy ez jó. Mindenesetre néhány fogalmat nem értenek. A buddhista iskola dolgairól csak egész keveset tudnak, vagyis a buddhista iskoláról szóló ismereteik nem nagyon világosak.

A következőkben valamit fogok magyarázni röviden Buddha Amitábháról és Buddha Sákjamuniról. Amit magyarázok, azonban más, mint ami a szútrákban áll. Amit elmagyarázok, Buddha Sákjamuni szintén elmagyarázta 2500 évvel ezelőtt, de az akkori szerzetesek nem adták tovább a későbbi generációknak. A szútrák csak 500 évvel később lettek rendszerezetten összefoglalva, miután Buddha Sákjamuni elhagyta a világot. Ti tudjátok, most 500 éve, Kínában éppen a Yuan-dinasztia uralkodott. Mégis ki tudja, mit mondott akkoriban Dzsingisz kán? De ez mindenképpen Fofá, a hiányos részek és a szájhagyományok (szóbeli tanítások) mindig is tovább lettek adva. Mindenesetre azok a tényezők, mint az időpont, a helyszín, a helyzet, a Buddha szavainak a jelentése és hogy milyen különböző személyekhez lettek intézve, mindezek elvesztődtek, és többé már nem állnak rendelkezésre. A továbbadás folyamán – mindenkinek, akik még nem jutottak el a beteljesülésig, még emberi nézeteik vannak. Az emberek mindegyike hajlamos arra, hogy azokat a dolgokat, amelyek megegyeznek a saját nézeteikkel, belekeverjék és megváltoztassák a Fofát. Azokat a részeket, amelyeket nem értettek meg, elhagyták, és a buddhákat, bódhiszattvákat és istenségeket fokozatosan megváltoztatták az emberi érzések szerint. Azt, ami saját magának megfelel, amit meg tud érteni, azt továbbadja. Ami nem felel meg a saját lelki követelményeinek, ami nem felel meg a saját nézeteinek, arról nem akar beszélni, és emiatt nem lett továbbadva.

Először beszéljünk Buddha Sákjamuniról. Buddha Sákjamuni ténylegesen létezett a történelemben.

Több mint 2500 évvel ezelőtt, hátrahagyta Óindiában a művelőknek a saját Buddha iskolájának a művelési módszerét, amit úgy hívnak hogy „Lemondás, Meditáció, Bölcsesség“. Különben a buddhizmus csak egy elnevezés, amit csupán a mai emberek, akik politikailag elköteleződnek, kezdtek el használni. Buddha Sákjamuni nem ismer el egy vallást sem. Ő azt sem mondta, hogy a tanítása egy vallás lenne; az emberek jelölték meg vallásként. Ő csak a Fofá-t adta át és iskolájának a beteljesüléshez vezető módszerét magyarázta el, amelyet „Lemondás, Meditáció, Bölcsesség“-nek hívnak. Természetesen a kimerítő részletek már fel lettek jegyezve a szútrákban, én nem fogok sokat beszélni ezekről. Ti mindannyian tudjátok, hogy Buddha Amitábhának van a Szukhávati világa, Bhaisadszjaguru(Gyógyító Buddha)-nak a Majolika világa, minden buddha igazgat egy mennyországot, egy világot. Ezek a fogalmak, mint buddha, bódhiszattva és tathágata nekünk kínaiaknak a kifejezései. A tathágatát a mennyben a Törvény (Fá) királyának nevezik, ő az uralkodója a mennyországnak. Mindenesetre az uralkodási módszere nem olyan, mint az embereknél, hogy hivatali intézkedések és törvények segítségével igazgat, ilyesmije nincs. Teljes egészében könyörületességgel és jóságos gondolatokkal kormányoz. Mindenki más szintén ilyen jó. Csak ha megfelelsz annak a mércének, léphetsz be abba a világba. Tehát minden buddhának van egy saját maga által igazgatott világa; de korábban senki sem hallotta, milyen világot igazgat Buddha Sákjamuni. Senki sem tudta, ki volt korábban Buddha Sákjamuni. Senki sem tudta, hol található Sákjamuni buddha-világa. Néhány szerzetes azt mondja, hogy Buddha Sákjamuni a Száhá világban tartózkodik. De én mondom nektek, hol van a Száhá világ? Ez a mi három vilávkörünkön belül található. Hogyan lehetne ez egy buddha-világ? Egy ilyen piszkos hely! Mindenki meg akar válni ettől a helytől, hogyan lehetne ez egy buddha-világ? A szerzetesek nem tudják pontosan elmagyarázni, a vallásban szintén nem volt feljegyezve. A valóságban Buddha Sákjamuni egy nagyon magas szintről származott. Ez a világegyetem óriási nagy, ezután majd el fogom magyarázni a szerkezetét, a világegyetem szerkezetét. A legalacsonyabb szint, ahol Buddha Sákjamuni tartózkodott, mielőtt lejött, a szint, ahonnan egyenesen emberként született újra, a világegyetem hatodik rétegében található. Azonban nem a menny hatodik rétege, hanem a világegyetem hatodik rétege. Ezután el fogom magyarázni, milyen nagy ez a világegyetem.

A világegyetem hatodik rétegében van egy mennyországa, egy mennyország, amit ott teremtett. Dáfán világnak hívják. Ez azt jelenti, Buddha Sákjamuni a Dáfán világból született újra az embervilágba. Hogy a Dharmát terjessze és embereket váltson meg, és hogy megváltsa a tanítványait, a Dáfán világból újraszületett az embervilágba. És a tanítványok, akik Buddha Sákjamuni által lettek oktatta és általa kell megváltassanak, tanítványaival legkevesebb a világegyetem hatodik szintjéig kell majd művelődnie, ők ilyen magasra kell műveljék magukat. Ezért, miután Buddha Sákjamuni lejött, egész idő alatt figyelemmel kísérte a tanítványait az újraszületésnél és a művelésnél, ő egyáltalán nem tért vissza a saját világába. Létezik egy hely a három vilávkörön belül, amelyet Dáfán mennynek neveznek, és ott található ő. Dáfán menny szintén egy elnevezés, amit ő használt. Mivel ő a Dáfán világból jött, ezért Dáfán mennynek nevezte el. Innen törődik a tanítványaival. Mindegyik tanítványa el van látva egy jellel. A jele a szvasztika „卐“ jel. Az ilyen jellel ellátott tanítványok mind az övéi. Ki tartozik Buddha Sákjamuni tanítványai közé, ki nem, magas szinteken ezt már egy pillantással tudják. Mivel igen magasra kell műveljék magukat, Buddha Sákjamuni egy ilyen magas szintig fogja megváltani őket, egy életükben nem tudják magukat sikeresen művelni. Így 2500 éve mindig csak újra művelték magukat. Most az utolsó átfutásnál vannak, és el kell érjék a beteljesülést. A beteljesedés után ebben az életben, minden tanítványát el fogja vinni, mindegyikőjük el fogja hagyni a Száhá világot. A mi Dáfá-tanítványaink között szintén sok tanítványa van Sákjamuninak, akiket ellátott a jellel, és akik azon vannak, hogy megkapják a Fá-t. Azonban a Sákjamuni által jellel ellátott tanítványok közül a legtöbbször szerzetes, a hétköznapi emberek között szintén vannak néhányan. A legtöbben a hétköznapi emberek között már megkapták ezt a mi Fá-nt. Ezt szeretném még mondani itt nektek, én terjesztem ezt a Fá-t, de ez szintén nem azt jelenti, hogy te feltétlenül a mi Fálun világunkba kell menjél. Amit én terjesztek, az az egész világegyetem alapelve. Én valami ilyen hatalmasat terjesztek, és ők is mindannyian meg kell kapják ezt a Fá-t, mert az új világegyetem már létrejött, a Fá (Törvény) helyreigazítja, kijavítja a Mennyet és a Földet; csupán ha a kozmikus Fá-hoz igazodik, hasonul, térhet vissza a magasba. Ezt Buddha Sákjamuni már régen szisztematikusan elrendezte a tanítványai számára, ő tudott erről a napról. Én tudom, hogy a Dáfá-ban szintén nagyon sok tanítvány létezik különböző világokból és más ortodox iskolákból, akik a Fá-t a Dáfá-ban kapták

meg. Buddha Sákjamuni legtöbb tanítványa a Han-területen található. Indiában többé már egy sincs. De létezik szintén egy rész azokból, akik szétszórta élnek a világ különböző tájain, nagyon kevés. A legtöbb a Han-területen találhatóak, a Han-terület a szárazföldi Kína.

Éppen Buddha Sákjamuniról és a tanítványairól beszéltem röviden. Most egyszer Buddha Amitábháról mesélek. Ha Buddha Amitábháról van szó, mindenki tudja, hogy létezik egy Szukhávati világ. Hol van tehát a Szukhávati világ? Ki is tehát Buddha Amitábha? A buddhista szútrákban léteznek elbeszélések Buddha Amitábháról, erről a részről nem fogok többet mondani. Arról a részről mesélek, amelyik nincs feljegyezve a szútrákban. Ti tudjátok, az emberek között létezik egy továbbadott változata a világegyetem szerkezete egy részének, amit a Buddha elmagyarázott. Létezik egy hely, névleg Szuméru világ, tehát a Szuméru-hegy mondájáról van szó. A mi mostani Földünk és a három világgörön belüli és kívüli égitestek délre találhatóak a Szuméru-hegytől. Dzsambu-dvípának nevezik (a Déli Világ). A Föld délre található ettől a Szuméru-hegytől. Néhányan így értik ezt: „A Szuméru-hegy alatt vajon a Himaláját érti? Az akkori India volt Dzsambu-dvípa (a Déli Világ)?“ Ez két különböző dolog. Ő egy buddha, ő nem az embervilág tudásának szemszögéből beszél, ő az istenségek szempontjából beszél az alapelvekről. A gondolatai nem vonatkoznak tehát az emberek álláspontjára.

Ez a Szuméru-hegy ténylegesen létezik. Akkor miért nem láthatják az emberek, még távcsövekkel sem pillantható meg? Mert nem a legnagyobb molekulák rétegének részecskéiből áll. Én mondom nektek, hogy a molekulákból összerakott részecskéket, még csak nem is szükséges az atomokból képződött részecskékről beszélünk, magukat azokat az anyagokat, amelyek molekuláris részecskékből vannak összerakva, amelyek egy réteggel kisebbek, mint a mi részecskéink a legkülső felszínen, az emberek már nem láthatják. Ez a Szuméru-hegy viszont atomokból van képződve. Ezért az emberek aztán igazán nem láthatják. Mindenesetre a tudósok, akik asztronómiával és kozmológiával foglalkoznak, az utóbbi időben talán felfedeztek egy jelenséget, felfedezték, hogy ott, – teljesen mindegy, mennyi csillagrendszer is látható a világegyetemben –, ha egy bizonyos helyig előrenyomul, többé már egyáltalán nem léteznek csillagrendszerek. Ezen az oldalon csupa csillagrendszer található, sok-sok galaxis. De mikor egy bizonyos helyre elér, hirtelen eltűnt az összes. Ők ezt kozmikus falnak nevezik. Nem tudnak semmi magyarázatot adni erre. Miért nem létezik a másik oldalon többé már semmi? A valóságban a Szuméru-hegy akadályozta meg őket ebben. Mert ez a hegy túlságosan nagy. Milyen nagy? A csúcsa a világegyetem második rétegének a közepén található. Túlment ezen a mi kis világegyetemünkön, óriási nagy. Tehát egy ilyen hatalmas hegy, az emberek egyáltalán el sem tudják képzelni. Az emberek számára nem lehetséges, hogy más részeit láthassák. A földgömb egy olyan kicsi golyócska; ha te a földgömb másik oldalán szeretnéd látni Pekinget, te ezt egyáltalán nem tudod. Ez egy ilyen hatalmas hegy, egyáltalán nem tudod elképzelni, milyen hatalmas. Azt is mondják, hogy a Szuméru-hegy egyes helyein léteznek még más világok is, erről már nem fogunk olyan sokat mondani. Miért is létezik egy ilyen hegy? Beszéljünk mi csak erről a Szuméru-hegyről.

Én mondom nektek, a valóságban a Szuméru-hegy egy fajta megjelenése Buddha Amitábha, Bódhiszattva Avalokitésvara és Bódhiszattva Dashizhi (Vadzsrápáni) alakjának. Nem is egészen lehet egy alaknak megjelölni, mert nekik, mint buddháknak, emberi alakjuk van. De megint csak egyesülhet egy alakká vagy feloszolhat és eközben alapanyagokká (szubsztanciák) válhat, mégis van egy alakja. Hogy feloszlik és anyagokká válik, az átváltozásán múlik. Az emberek nem láthatják a buddhát és aztán azt mondják, hogy a buddhának nincs teste; a teste atomokból áll, természetesen nem láthatod a testét, így az is helyes, ha azt monddod, hogy nincsen teste. Ha tehát ez a Szuméru-hegy atomokból van összerakva, mi nem láthatjuk az emberi szemünkkel, de bizonyos szempontból Buddha Amitábhát, Bódhiszattva Avalokitésvarát és Bódhiszattva Dashizi (Vadzsrápáni)-t ábrázolja, ezért ez a Szuméru-hegy nem egyetlen egy hegy, hanem három hegy, ugyanakkor még mozgásban is van. Az ebben a mi anyagi dimenziókban levő tárgyakon kívül, amelyek úgy tűnnek, mintha halottak lennének és nem mozognának, minden tárgy bármilyen tetszés szerinti dimenzióban mozgásban van. Ti tudjátok, hogy a molekulák mozgásban vannak, az atomok szintén, minden mozog. Az elektronok köröznék az atommag körül, minden mozgásban van. Az anyag (matéria) mozog. És az a Szuméru-hegy, néha egy egyenes vonalat képez, néha egy háromszöget, változik. Ha emberek különböző szemszögekből és különböző állapotokban látják, nem feltétlenül látják az igaz arcukat. Ha egy egyenes vonalban sorakozik fel, akkor egyetlen egy hegyet látsz. Néhány művelő korábban láthatta, a vélemények különbözőek voltak, éppen mert ők nem látták a valódi állapotát. Ha tehát ez egy fajta jelképe Buddha Amitábhának, Bódhiszattva Avalokitésvarának és Bódhiszattva Dashizi-nek

(Vadzsrápáni-nak), akkor milyen célra szolgál? A valóságban a Szukhávati világ, amiről ti beszéltek, pontosan a Szuméru-hegyen belül található. Mindenesetre ennek a hegynek nincsen olyan állapota, természete, mint ahogyan mi emberek a létező anyagból ismerjük. A Szuméru-hegy alatt minden víz. Az idő határos, én csak ennyit mondok erről.

Most elmagyarázok valamit ennek a kozmikus térnek az összetételéről. Hogy milyen nagy is ez a világegyetem, ezt alig lehet emberi nyelvvvel kifejezni. Mert az emberi nyelv nem elégséges erre. Ha ki is van mondva, az agyad nem fogja tudni felvenni, te sem tudod felfogni. Túlságosan gigantikus, olyan gigantikus, hogy egyszerűen elképzelhetetlen. Még egy istenség számára is elképzelhetetlen, ezért egyetlen egy buddha, taó és egyetlen egy istenség sem tudja pontosan megmondani, milyen nagy ez a világegyetem. Ezelőtt azt mondtam, hogy a világegyetem, amelyre normálisan gondolunk, a valóságban éppen a kis világegyetem területére vonatkozik. Mikor utolsó alkalommal az USA-ba jöttem, azt mondtam, hogy több mint 2,7 milliárd olyan csillagrendszer, mint a galaxisok, – körülbelül ez a mennyiség, vagyis éppen 3 milliárd –, ez a tömeg (massza) egy világegyetemet képez. És ennek a világegyetemnek van egy külső héja és egy külső széle, pereme. Ez az a világegyetem, amiről mi normálisan beszélünk. De ezen a világegyetemen kívül, még sokkal távolabbi helyeken léteznek még világegyetek. Egy meghatározott területen belül megint csak létezik 3000 ilyen világegyetem. Ennek a 3000 világegyetemnek van kívül egy külső héjuk, és így újfent a világegyetem második rétegét képezik. A világegyetem második rétegén kívül létezik még egyszer körülbelül 3000 világegyetem, amelyek olyan nagyok, mint a világegyetem második rétege, egy külső héjjal, és így újfent a világegyetem harmadik rétegét képezik. Ez úgy van, mint ahogyan a kicsiny részecskék az atommagokat képezik, az atommagok atomokat képeznek, atomok molekulákat képeznek, úgy, mint az az állapot a rendszerben, amelyikben a mikroszkopikus részecskék nagyobb részecskéket képeznek. Ez a világegyetem, amelyikről beszélek, ez csak ebben az egy rendszerben létező állapot. Ezt nem lehet kifejezni nyelvvvel, az emberi nyelv nincs abban a helyzetben, hogy világosan kifejezze. Ilyen körülmények között ez egy ilyen állapot, azonban létezik sok-sok rendszer, sok-sok, olyan sok, mint a megszámlálhatatlan atomok által képezett molekulák, ezek mindenütt megtalálhatóak a világegyetemben. Mondd csak, hány ilyen világegyetem, mint ez a mi kis világegyetemünk, létezik végül is ebben a világegyetemben; senki sem tudja ezt pontosan megmondani. Éppen a világegyetem második, harmadik rétegéről beszéltem; én azt mondtam, hogy Buddha Sákjamuni a világegyetem hatodik rétegéből jött, ez azonban erre az egy rendszerre vonatkoztatva lett leírva, egy ilyen rendszerben. Úgy ahogyan kicsi részecskék nagy részecskéket képeznek, nagy részecskék még nagyobb részecskéket képeznek, ez egy rendszer. Mindenesetre nem csak ez az egy rendszere a részecskéknak létezik, ezek sok-sok részecskék különböző szintekről, amelyek mindenütt megtalálhatóak a csillagrendszerben.

Ez a világegyetem különösen bonyolult, a svédországi tanfolyamon ezt valamivel pontosabban elmagyaráztam. A világegyetem 81. szintjéig magyaráztam el. A valóságban a világegyetem 81 szintjénél sokkal több létezik, ezt nem lehet emberi számjegyekkel megszámlálni (kifejezni). Mert az emberek legnagyobb számjegye a zhao (trillió), a buddhák legnagyobb számjegye a jie, egy jie megfelel 2 milliárd évnek, 2 milliárd év képez egy jie-t. A jie-vel sem lehet kiszámítani, hány rétege van ennek a világegyetemnek; ezzel nem arra gondolunk, hány rétege van a mennynek, hanem hány rétege van a világegyetemnek, ilyen gigantikus. Ha akkor itt az emberekről van szó, ők túlságosan parányiak. Utolsó alkalommal azt mondtam, maga a földgolyó is csak egy porszem, és ráadásul egy nagyon jelentéktelen. Ezen a területen belül azonban számtalan, nagyon bonyolult térszerkezet létezik. Milyen formája van ennek a térszerkezetnek? Erről az utolsó alkalommal már szintén beszéltem. A tér (dimenzió) melyik rétegében él a mi emberiségünk? Mi a felszíni anyagban (matériában) élünk, amelyik a legnagyobb molekuláris részecskékből van összeállítva (szerkesztve); mi a molekulák és égitestek között élünk. Egy égitest szintén egy részecske, a gigantikus világegyetemben az is egy jelentéktelen porszem, a galaxis végül az is csak egy jelentéktelen porszem. Ez a világegyetem, a kis világegyetem, amelyiket éppen elmagyaráztam, szintén csak egy jelentéktelen porszem. A legnagyobb részecske, amit a mi emberiségünk szemével látni lehet, az égitest, és a legkisebb részecske, amit az emberiség lát, a molekula, mi emberek a részecskéken belül éppen a molekulák és égitestek között élünk, éppen ezen a dimenzióon belül. Te nagyon szélesnek és tágasnak találod, a valóságban azonban, egy másik látószögből nézve, nagyon szűk és kicsi.

Most megint egy másik szemszögből magyarázom el. Az atomok és molekulák közötti tér talán nem a

dimenzió egy rétege? Úgy tűnik nem olyan könnyen érthető. Én mondom neked, a mai tudósok tudják, hogy a távolság az atomok és molekulák között egy olyan távolság, amit kétszázézer atom sorba állítása adna ki. De minél kisebb egy tárgy, vagyis minél kisebbek a részecskék, annál nagyobb az ösztérfogatuk, mert egy réteg felületéről és nem egy elszigetelt pontról van szó. A molekula tehát nagyon nagy, de minél nagyobbak az anyagok (szubsztanciák) magvai illetve a részecskék, annál kisebb a dimenziójuk (terük) térfogata, annál kisebb az ösztérük térfogata; ha belépsz abba a dimenzióba, meg fogod állapítani, hogy az még szélesebb és kiterjedtebb. Hogy beléphess ebbe a térbe, természetesen meg kell felelj a sajátosságának; ha te ezt az emberi gondolkodással próbálsz meg felismerni, emberi fogalmakkal és azzal a módszerrel, ahogyan az emberek a kézzelfogható anyagi világot próbálják megérteni, semmi esetre sem foghatod fel, akkor nem is juthatsz be. Az emberiség azt állítja, hogy a tudománya ilyen és olyan messzire fejlődött, milyen szánalmas! A molekuláknak ez az egy térrétege sincs egyáltalán áttörve, más dimenziókat (tereket) nem látnak, és ennek ellenére az emberek még büszkéek magukra. Nem is szólva arról, hogy lássák azt az atomokból képződött dimenziót, én mondom nektek, a térrendszereknek létezik egy nagy felosztása: Az atomok és atommagok közötti köztes tér egy dimenzió, az atommagok és a kvarkok közötti köztes tér egy dimenzió, miközben a kvarkok és neutrínók közötti köztes tér szintén egy dimenzió. Hány réteg létezik az anyag ősforrásáig, nem számlálhatóak meg az emberiség számjegyeivel és a jé számával sem, amiről a buddhák beszélnek. Ha az emberiség az anyagot (matériát) valóban szeretné megismerni, csak az emberi tudás mai területén belül értheti meg. Emberek soha nem tudhatják, mi ennek a világegyetem anyagának a legalapvetőbbje, ezt sohasem fogják tudni kikutatni és megállapítani, ezért ez a világegyetem örökkön örökké egy rejtély marad az emberek számára. Természetesen ezzel nem arra gondolunk, hogy a magasszintű élőlények sem tudnak erről soha, a hétköznapi emberek nincsenek abban a helyzetben, hogy tudjanak erről a világegyetemről, a művelőknek azonban van egy módszerük – csak a művelés marad. Az emberiség sohasem fogja tudni elérni ezt a technikai eljárásai révén, a buddhák helyzetének azokat a hatalmas képességeit elérni és hogy keresztülpillantson a tér és a világegyetem olyan sok rétegén. Mivel az embereknél minden szenvedély és vágyakozás, minden fajta ragaszkodás létezik, ha ők tényleg el tudnák érni a buddhák helyzetét, csillagháborúk és kozmikus háborúk fordulnának elő. De az istenségek nem fogják megengedni ezt az emberiségnek; ezért biztosan veszélyes számukra, ha az emberiség tudománya egy bizonyos fokot elér, mert az emberiség erkölce nem lehet olyan magas, és emiatt az emberiség civilizációja meg lesz semmisítve. Ez nem igazságtalanság, azon múlik, hogy az emberek saját maguk nincsenek már rendben, az emberiség erkölce nem tud lépést tartani. Másképpen mondva, ha az emberek erkölcsileg lépést tudnának tartani, istenségek lennének, akkor nem is lenne szükségük többé emberi eljárásokat bevetni a kutatásba; alighogy kinyitnák a szemeiket, egy pillantással már mindent látnának. Ez a világegyetem éppen ilyen; ha szeretnéd megismerni, ki kell lépjél erről a szintről.

Amit előbb elmagyaráztam, azok a különböző nagy részecskékből álló világok. Ténylegesen nem csak ezek léteznek. Még ebben a mi mostani molekuláris dimenzióinkban is létezik még sok-sok dimenzió, az emberek mindezeket nem láthatják. Előbb azt mondtam, hogy a molekulákból képződött legnagyobb rétege a részecskéknek azok a legkülső felszínen képződött anyagok, mint az acél, vas, fa, az emberi test, műanyag, kő, föld, még a papír is és így tovább és így tovább. Ezek a dolgok, amiket az emberiség lát, a részecskék legnagyobb rétegéből állnak, ami a molekulák legnagyobb rétegéből képződött, ezek láthatóak. Ha a rétegben molekulák képezik a részecskéket, amelyek valamivel kisebbek, mint a részecskék legnagyobb rétege, akkor te már ezt nem láthatod. És a molekulák megint csak képezhetik a rétegnek egy dimenzióját még kisebb részecskékből, a legkisebb – molekulákból összerakott részecskék – és a legnagyobb részecskék között a felszínen sok-sok rétege létezik a dimenzióknak, ez azt jelenti, léteznek különböző molekulákból összerakott részecskék különböző nagyságokkal, és ezek alkotják a nagyon bonyolult, különböző molekuláris dimenziókat (tereket). Emberek nem hiszik, hogy egy ember egyszer csak eltűnhet és hirtelen egy másik helyen újra feltűnhet. Ha a teste – bár teljesen molekulákból van képezve –, ha a részecskéi viszont nagyon finomak (ez művelés által elérhető), akkor átmehet ezen a dimenzión. Egyszerre eltűnt, te már nem látod; egyszerre ott újra feltűnt, egészen egyszerűen.

Éppen a dimenziók szerkezetét magyaráztam el, valamivel pontosabban, mint utolsó alkalommal. Túl sokat nem szabad elmagyarázni az embereknek, emberek nem szabad olyan sokat tudjanak. Azt, amit elmagyaráztam, az emberek úgysem tudnának mindent felkutatni és meghatározni. Az emberiség mai

tudománya a lényében egy helytelen álláspontból fejlődött ki, az összes ismeretek a világegyetemről, az emberiségről és az életről tévesek, ezért mi művelők egyáltalán nem ismerjük el a mai tudományt a művelési körben, mi egy tévedésnek tartjuk. Természetesen minden hétköznapi ember ezt tanulta, olyan sok szakterületre lett felosztva, minden területen léteznek némi feljegyzendő sikerek. Azonban az alapjuk téves, ezért a ti emberi felismeréseitek mindörökké egy olyan fajtája a felismerésnek, amelyik nagyon messze eltávolodott az igazságtól.

Az emberiség felismerései a tudományról mindig tapogatózóak. Vakok tapogatják az elefántot, ilyen a mai tudomány. Megtapogatta az elefánt felső lábszárát vagy az ormányát, aztán azt mondja, ilyen lenne a tudomány. A valóságban nem láthatja az összizagságot. Miért mondom én ezt éppen így? Az emberiség most azt hiszi, az emberek fejlődése az evolúción keresztül jött létre, viszont az evolúciós elmélet egyáltalán nem létezik. Mi a művelési körben azon a véleményen vagyunk, hogy az emberek saját magukat sértik meg, abban a tekintetben, hogy az emberek saját maguk hozzák magukat összefüggésbe a majmokkal, ezt mi nagyon nevetségesnek tartjuk. Emberek egyáltalán nem az evolúció által jöttek létre. Mikor Darwin előhozakodott az evolúciós elméletével, nagyon hézagossá volt, a legnagyobb hiányosság az volt, hogy az evolúciónál teljesen hiányoznak az átmeneti formák a majmoktól az emberekhez és az őskori élőlényektől az újkor élőlényeihez. Nemcsak emberek, hanem élőlények is és állatok, minden hiányzott. Hogyan lehet ezt megmagyarázni? A valóságban az embereknek a különböző történelmi periódusokban különböző létállapotai voltak. Más szavakkal kifejezve, az akkori embereknek megfelelően jöttek létre az életkörülményeik is.

Ha éppen erről a problémáról van szó, még egyszer beszélek az emberek mostani nézeteiről. Az erkölcs romlása által sok nézet megváltozott egyet s mást. Korábban sok próféta is megmondta, hogy az emberek egy bizonyos időszakban úgy öltöznek ki, mint a kísértetek. Úgy mond, a haj pirosra van festve, középen egy hajtincs van meghagyva, két oldalt teljesen leborotváltva. Egy bizonyos periódusban már az emberek még csak a kutyákhoz sem hasonlíthatóak. Sok ember tekinti a kutyát fiúnak, gyermeknek, tejjel etetik, még a ruhái is nagy értékű márkás termékek, egy kocsiba nyomják és fiuként jelölik meg. Az utcán sok koldus van, én is találkoztam ilyen emberekkel, hiszen ilyesmi létezik az USA-ban is, kinyújtja a kezét, „Adj kérlek egy negyeddollárost“, ő valóban nem hasonlíthatja magát a kutyához. De én mondom nektek, az emberek nélkül ezen a Földön nem létezett volna semmi. Pontosán mert emberek léteznek, létezhet ezen a Földön minden tárgy és minden lény. Az összes állat, élőlény és növény az emberekért születik, az emberekért hal meg, az emberekért jön létre és az embereket szolgálja. Emberek nélkül nem létezik semmi. A reinkarnáció hat útja is az emberekért van. Minden a Földön az emberek számára lett teremtve. Mindezek a nézetek manapság az ellenkező irányba váltanak át. Hogyan lehet állatokat az emberekkel egyenlővé tenni?! Most az állatok az emberek testére tapadnak és átveszik az emberek helyett az uralmat, az Ég nem engedi ezt meg! Hogyan szabadna ezt? Az emberek a legnagyoszerűbbek, ők istenséggé, buddhává művelhetik magukat, ezenkívül az emberek mind magas szintekről származnak. Azonban ezek az élőlények, a legtöbben közülük itt lettek teremtve, ők a Földön lettek teremtve. Ezt a problémát csak melleleg említem meg.

Az éppen általam említett evolúciós elmélet a mi szemünkben nem létezik. A történelem hosszú folyamán az emberiség többször is átélte a különböző periódusok civilizációit. Minden alkalommal mikor az emberiség erkölcsé romlásba jutott, a civilizációja meg lett semmisítve, a végén egészen kevés ember maradt fent és élték túl, egy keveset örökölték a történelem előtti kultúrából és egy újabb kőkorszak után tovább fejlődtek. A kőkorszak szintén nem csak egy periódusra vonatkozik, több kőkorszak is létezett. A tudósok most felfedeztek egy problémát, sok régészeti lelet nem egy korszakból származik. Ha erőltetetten az evolúciós elmélet gondolatmenetének a sablonjai szerint magyarázzák, a tényeket tekintve semmit sem lehet megmagyarázni. Mi megállapítottuk, hogy az emberek ezen a Földön, különböző történelmi periódusok emberei, különböző korszakok civilizációit hagyták hátra. Óegyiptom piramisairól az összes mai ember azt mondja, hogy ezeket az egyiptomiak építették. Ezeknek semmi közük a mostani egyiptomiakhoz. Az embereknek, a népeknek még a saját történelmükről való ismereteik is tévesek. A piramisoknak az egyiptomiakhoz egyáltalán semmi közük sincs. Ezek egy történelem előtti civilizációban lettek építve, azután a szárazföld egy átalakulásánál a piramisok a vízbe süllyedtek. A következő civilizáció megjelenése előtt, mikor egy új szárazföld lett teremtve, újra felemelkedtek a tengerfenékről. Azok az emberek már nagyon régen nem léteztek többé, azután jelentek meg a mostani egyiptomiak. Miután az egyiptomiak felfedezték az ezen fajta piramisoknak a rendeltetését, ők maguk ugyancsak építettek néhány kis piramist ebből a fajtából.

Megállapították, hogy nagyon is jó, koporsókat őrizni bennük, aztán koporsókat tároltak bennük. Léteznek az újonnan építettek és a régiek, úgyhogy a mai emberek már nem tudják megkülönböztetni, melyik időszakból származnak, így lett a történelem összezavarva.

A maják kultúrájának, sok ember azt mondja, hogy valami köze lenne a mai mexikóiakhoz. A valóságban semmi köze a mai mexikóiakhoz, ezek a spanyolok és bennszülöttek keveréke (félvérek). A maja kultúra az utolsó történelmi civilizációs periódusból származik, az az emberiség meg lett semmisítve Mexikóban, csak egészen kevés ember tudott elmenekülni. De ennek a maja kultúrának közvetlen összefüggése van a mongolokkal. Ezeket a részleteket már nem magyarázom el. Az emberiség semmit sem tud a történelmi leszármazásáról, eredetéről, így van ez a fehéreknél is. Az utolsó özönvíznél, az emberiség utolsó civilizációja meg lett semmisítve az özönvíz által. A Földön minden hegy, amelyik alacsonyabb volt mint 2000 méter a tengerszint felett, el lett árasztva. Csak azok az emberek éltek túl, akik 2000 méter felett laktak. Noé bárkájának a története igaz. Ennél az özönvíznél a nyugati kultúra teljesen meg lett semmisítve. A keleti kultúra is szintén közel volt ahhoz, hogy megsemmisüljön, azonban a hegylakók, olyanok, mint a parasztok, akik a Himalája- és Kunlun-hegységben éltek, szükségszerűen megmenekültek. A kínaiak, akik a Kunlun-hegységben laktak, túléltek. Mivel abban az időben a keleti kultúra nagyon fejlett volt, a korábbi Hetu, Luoshu, Ji Csing, tajcsi, Nyolc Trigramm stb. tovább lettek adva. Emberek mondják, hogy ezeket valaki a későbbi generációkból hozta létre, mindez úgy volt, hogy az a valaki újra nyilvánosságra hozta ezeket, miután megváltoztatta őket; egyáltalán nem ő hozta létre ezeket, hanem mindegyik a történelem előtti kultúrához tartozott. Bár ezek a dolgok Kínában hátra lettek hagyva, a történelem folyamán – nem csak ezek, a régi korokban még több dolog volt hátrahagyva –, a továbbadásnál egyre kevesebbek lettek. Ilyen egy nép egy nagyon mély háttérrel és egy nagyon hosszú történelemmel, ez éppen Kína. Viszont a fehérek kultúrája teljesen el lett árasztva attól az özönvíztől, semmi sem maradt hátra. Akkoriban az európai kontinens szélén létezett még egy darab szárazföld, ez szintén elsüllyedt. Ez volt az ő legfejlettebb területük; elsüllyedt. Ezért a fehérek olyan körülmények között fejlődtek újra, ahol már semmi sem létezett, egyáltalán nem létezett már többé civilizáció, és ez éppen az ő mostani tudományuk. Az ősi tudomány Kínában más volt, mint a Nyugat kísérleti tudománya.

Sok régész is beszélgetett velem ezekről a kérdésekről, én mindent elmagyaráztam nekik, ők is úgy találták, hogy ez egy probléma, mivel sok zavaró kérdésük van, amelyeket nem lehet megválaszolni. Előbb beszéltem az emberek felismeréseiről a világegyetemet illetően, többet egyáltalán nem lehet felismerni. Manapság sok tudós létezik, akinek a kutatásainál már a kiindulópont is téves, különösen ha neki ezen az egy területen belül bizonyos sikere van, akkor nem tudja többé elengedni, annak, amit felismert, ad egy meghatározást, és egy ilyen korlátozást alakít ki. A jelenlevők között nálunk sokan vannak, akik külföldön tanulnak, doktori címmel és diplomával rendelkezők, és akiknek a gondolatai nyitottak, ti meg fogjátok állapítani: A meghatározásaik a látókörükön belül és az ő területükön helyesek, de alighogy túllépsz a felismeréseiken és a látókörükön, meg fogod állapítani, hogy ezek újra tévesek, korlátozzák az embereket. Egy valóban kiváló tudósnak megvan a bátorsága, hogy áttörje ezeket a korlátokat. Beleértve Einsteint is, felismerései látókörén belül a magyarázata helyes, ha túllép ezen a látókörön, megállapítja, hogy Einstein magyarázata téves. Nem így van? Mert ha egy ember emelkedik, ha a gondolkodásod közeledik a magasabb szintek igazságához, minél magasabb, úgy fogod találni, hogy az alacsonyabb szintek felismerései tévesek, így van ez.

Az emberiség felismerése az anyagról (matériáról) talán nem téves? Az emberek pontosan a legnagyobb molekuláris részecskékből összerakott felszíni anyagok és az égítetek közötti köztes térben találhatóak, és így már nem tudják világosan megfogni. Ebben a keretben fejlődnek ide-oda, és már ez lenne az abszolút tudomány, ez lenne aztán az egyedüli felismerés az anyagról és ezek lennének a leginkább fejlett dolgok. Ezek csak felismerések az anyagi világról egy parányi kis, parányi kis részecskén belül a gigantikus, bonyolult kozmikus terekben (dimenziókban), ehhez még egy kicsi dimenzióra korlátozódik. Az égítetek szerkezete, amiről az előbb beszéltem, csak egy rendszerre vonatkozik; te egy parányi rendszerben, egyetlen egy porszem rendszerében, megszámlálhatatlan milliárdnyi dimenzió keretén belül szereztél egy pici felismerést a dimenziókról, vagyis, egy parányi dimenzióban felismert dolgok, mondd csak, helyesek ezek? Ebből kifolyólag az emberi tudomány fejlődésének kiindulópontja már téves és evvel a felismerései szintén. Az emberiség eredete és az élet még bonyolultabb, ha elmagyarázzák. Én ezt már nem magyarázom el. Mert ha még többet magyarázok el, eljutunk az élet eredetének a kérdéséhez, ez túlságosan bonyolult. És ezenkívül, ha túl

sok és túl magasan van elmagyarázva, az emberek már nem is hiszik el. Mert az embereknek pontosan emberi gondolataik vannak. Én kijelentem itt: ha egy istenség hallja, elhiszi, mert ő egy istenség gondolataival bír. Ő látta a látókörén belül, a gondolkodásmódja teljesen különbözik az emberekéétől.

Úgy ahogyan az előbb elmagyaráztam, érthető volt? Csupán meg szeretnék kérdezni benneteket: Ha így magyarázom el, meg tudjátok érteni világosan? (taps) Én többször beszélek egy szóról, már tegnap is újra és újra kihangsúlyoztam ezt a pontot, és pedig a sorskapcsolatról. Sokan közülünk még több embernek akarják megmutatni ezt a Dáfá-t. Ha te némely embernek bemutatod, azonnal nagyon jónak találja, ehhez még önszántából szeretné tanulni, így talán megvan a sorskapcsolata hozzá. Ha viszont egyes embereknek bemutatod, hallani sem akarják, még a saját rokonaid sem, nem is hisznek benne, akárhogy is magyarázod nekik, egyszerűen nem hiszik el. Én mondom nektek, talán nincs meg hozzá a sorskapcsolatuk. Természetesen ez az állapot nem csak a sorskapcsolat egy formája által jött létre. Némely embereknél előfordulhat, hogy a megvilágosodási képessége nem jó, vagy a nagy karma okozza.

Ma külön elmagyarázom ezt a sorskapcsolatot. Mi a sorskapcsolat? Ezt már korábban is elmagyaráztam. A művelési körben újra és újra erre a sorskapcsolatra utalnak. Hogy jön létre egy sorskapcsolat? Én mondom nektek, a sorskapcsolatot, amiről mi a művelési körben beszélünk, igazából nem lehet egyértelműen egy rövid történelmi periódusból elmagyarázni. Túlmegy egy ember egy életén, sőt több életén, és még egy még hosszabb időszakon is. Ez a sorskapcsolat nem szakad meg. Miért nem szakad meg? Tehát az előbb beszéltem a karma-kiegyenlítés kérdéséről, ennél meg lett mondva, hogyan szemlélik az ember életét. Egy élőlény megtekintésénél az életének az összessége lesz megnézve, és nem csak egy élete. Úgy, mint amikor alszol, ma és tegnap, és te nem akarod elismerni, hogy tegnap az te voltál, az nem megy! Ezért a sorskapcsolat egy nagyon hosszú idővel áll összefüggésben. Jó dolgokat lehet örökölni, rossz dolgokat szintén lehet örökölni. Ez tehát azt jelenti, ez a sorsszerű kapcsolat az emberek között nem is szakad meg. A sorskapcsolat, amire normálisan gondolunk, a legtöbb esetben a rokonsági sorskapcsolatra vonatkozik, különösképpen a házassági sorskapcsolat. Erről beszélnek a legtöbbször. Tulajdonképpen korábban én már elmagyaráztam ezt a házassági sorskapcsolatot, ez hétköznapi emberek közötti dolog. Mivel a sorskapcsolatot magyarázzuk el, beszélek róla. Mi okozza ezt? A legtöbb esetben így van: Ez az ember az egyik előéletében a másik ember számára egy jótettet hajtott végre, annak az embernek nem volt semmije, hogy visszaadja, az előéletében talán nagyon jelentéktelen volt az állása, vagy nagyon szegény volt. Egy nagy előnyt kapott tőle, akkor a szívében a visszafizetésre gondol, ez tehát szintén egy házassági sorskapcsolathoz vezethet. Szintúgy léteznek emberek, akik az egyik előéletükben szerettek valakit, vagy mindketten szerették egymást, azonban nem volt meg a sorskapcsolatuk és nem tudtak családot alapítani, ez aztán egy házassági sorskapcsolathoz vezethet a következő életben. Mert egy ember kívánsága nagyon fontos, amit birtokolni akarsz, amit tenni akarsz, ha azt mondd: Én buddhához akarom művelni magam, akkor talán a Buddha segíteni fog neked. Miért? Ez a gondolat túlságosan is értékes, egy ilyen keserű környezetben buddhához akarod művelni magad. De ha egy ember démon akar lenni, abban sem lehet megakadályozni, egyszerűen mindig rosszat tesz, hogy tudnád ebben megakadályozni? Te mondd neki, ő nem is hallgat rád és egyszerűen csinálja. Ezért egy ember kívánsága nagyon döntő.

Ehhez jönnek még a sorskapcsolatok a rokonokhoz és jó barátokhoz, a tanulókhöz és tanítványokhoz, és még a sorskapcsolatok, amelyek hála vagy harag által jöttek létre. Ezek mind ahhoz vezethetnek, hogy egy család vagy egy csoport lesz képezve, hogy az embereknek társadalmi (szociális) viszonyaik vannak a világon, úgyhogy a konfliktusok, a hála és a harag viszonzva lesznek az emberek között. Mindez sorskapcsolat, ez az egész így van elgondolva. Ez nem egy életben jött létre. Ez talán több életben vagy egy előző életben jött létre. Ez erre a helyzetre vonatkozik. Mi azt is megállapítottuk, mivel létezik egy ilyen viszony, vagyis egy embernek az életében létezik hála és harag, megvannak a rokonai és barátai, a felesége és gyermekei és így tovább és így tovább. Így ennél a csoportnál nagyon valószínűleg létezik hála és harag. Ő jó hozzá, vagy rossz hozzá, ő vissza akarja fizetni neki stb., ezek a dolgok aztán egy csoportos újrászületéshez fognak vezetni. De ők nem jönnek össze, mindenki egy időben születne újra, nem. Ők különböző időben jönnek a világra, léteznek idősebbek és fiatalabbak, mindenesetre bizonyos viszonyok fognak létezni ebben az embercsoportban, ők egymásután fognak újrászületni. Ha ők nem egy csoporthoz tartoznak vagy nincs sorskapcsolatuk egymással, ha valakinek semmi köze hozzád és te találkozol vele az utcán, neked úgy tűnik, mintha ő egy másik világban élne. Látszólag egyáltalán semmi közöd hozzá. Te ilyen embereket is észre fogsz venni, úgy tűnik, ti olyan

emberek vagytok, akik két különböző úton járnak. Így ő nem a te csoportodból való, neked egyáltalán nincs sorskapcsolatod vele. Emiatt születik újra természetsszerűleg egy csoportba, jön egymásután a világra különböző időben. Némelyek szülők lesznek, némelyek gyerekek lesznek, némelyek barátok lesznek, némelyek ellenségek lesznek és némelyek jötevők lesznek. A sorskapcsolat, amit előbb elmagyaráztam, pontosan erre vonatkozik.

Természetesen a művelők szintén nem tudnak kilépni ebből a sorskapcsolatból. Hiszen művelni akarsz magad. Ha egy ember műveli magát, – korábban azt mondták: Ha egy ember műveli magát, úgy az elődei szintén gyűjtöttek de-t, ők mindannyian hasznot fognak húzni ebből. De ez nem azt jelenti, hogy nekik többé már nem szükséges visszafizetniük a bűneiket és mindannyian buddhák lesznek, ha te műveled magad és buddha leszel. Tehát ez nem megy. Tehát tudják, hogy te műveled magad és ebben az életben megkapod a Fát; a te köröd emberei között talán léteznek néhányan, akik a rokonaid voltak és újraszülettek, talán léteznek emberek, akik a hálában és haragban összekapcsolódtak veled, és teáltalad meg kell kapják a Fát. Egy ilyen összefüggést okozhatott. Természetesen a művelésnél nem beszélünk családi kötelekekről. Ha tehát nem beszélünk erről, így át van törve ez a korlátozás. Magányban műveli magát vagy a dolgait egyetlenegy valakinek adja tovább, saját maga keresi és választja ki a tanítványait. Korábban minden korban így művelték magukat. A minden lény átfogó megváltása pontosan erre a sorskapcsolatra vonatkozik, amiről mi ma beszélünk. Ennek a sorskapcsolatnak van valami köze hozzánk jelenlevőkhöz. Nagyon valószínű, hogy megvan a sorskapcsolatod, hogy megkapd a Fát. Hogyan is van ez a sorskapcsolat megkötve? Sokan ezen emberek közül azért jöttek, hogy megkapják a Fát, ők egy céllal jöttek. Ők különböző korokban lehettek rokonok, jó barátok vagy tanítványok is, vagy egy más[fajta] sorskapcsolatról van szó. Mindenesetre a művelésnél nem beszélnek a hétköznapi emberek érzéseiről, ilyesmi nem létezik. Én gyakran mondom: Ha valaki azért jött, hogy megkapja a Fát, úgy talán korábban tett egy ilyen fogadalmat; ő magától akart idejönni és elviselni a szenvedést, hogy megkapja a Fát. Ez a tényező is létezik. Emiatt mondom én gyakran: A Fát ezenneli megkapásánál, ebben az időben és ebben az életben nem hagyhatod magad befolyásolni egy téves gondolat által; különben mindörökké bánni fogod és többé már nem teheted jóvá. Én ténylegesen látom, hogy a sorskapcsolatnak ez a szála nagyjából nagyon szorosan meg van kötve, senki sem lesz hátrahagyva, mindenki azon van, hogy megkapja a Fát. Csupán különböző tempóban halad előre.

Most én egy további kérdésről beszélek, és pedig a művelési formáról. Mivel tegnap röviden beszéltem már erről is. Néhány tanítványunk szóba hozta a házasság vagy nem-házasság kérdését. Némelyek nem akarnak házasodni, a hegyekbe akarnak menni és ott művelődni. Néhányan más véleményen voltak. A mi Dáfá-művelésünkénél is sok-sok tanítványnak van ez a gondolata. De mindegyik tudja, hogy ennél az általam terjesztett Fát-nál főként a hétköznapi emberek társadalmában művelődünk. Nekünk az a művelési célunk, hogy a főtudatot és a fő-összellemet emeljük meg. Mivel te viseled el teljesen tudatosan a szenvedést, te egészen világosan látod, hogy a te érdekedet megsértik; és a szíved mozdulatlan marad, akkor vajon nem saját magadat műveled? Ha nem te kapod meg ezt a Fát, akkor ki más? Ha a műveléshez tényleg a hegyekbe megy és kikerüli a konfliktusokat, lassabban fog művelődni. Csupán egy hosszú idő után lesznek azok a ragaszkodások lecsiszolva. Ha tehát nem kapja meg ezt a Fát, nagy valószínűséggel a melléktudatát (mellékösszellemet) műveli. Mert hogyha a hegyek mélyén műveled magad, nem rendelkezél ilyen körülményekkel. Valószínűleg lótuszülésben fogsz ülni és elmélyedni a meditációban, és egy nagyon hosszú ideig meditálni. Abban az állapotban nem vagy teljesen tisztában azzal, hogy te saját magadat műveled vagy sem. Mivel te nem emelkedtél meg valójában ebben a bonyolult környezetben, így van ez. A szerzeteseknél szintén lehet a fő-összellemet művelni, de csupán a hétköznapi emberek társadalma igazán az a hely, ahol az emberszívet leginkább acélozni lehet. A művelési módszerek, amelyekről korábban hallottunk, – mindegy hogy milyen vallás vagy művelési módszer volt valamilyen korból –, amelyik át lett adva az embereknek, mind ugyanaz volt: A hegyekbe vagy a templomokba ment, hogy ott művelje magát. A világi kötelekek szét lettek szakítva, a rokonságról sem akart többé tudni. Ha a szülők a templomba mentek, hogy meglátogassák a gyermekeiket, nem létezett felismerni. „Kit is kerestek ti?” „Pontosan téged kereslek, te vagy a fiam.” „Ah, Buddha Amitábha, ti alamiznaosztók tévedtek, engem így és így hívnak.” Mert a vallásban már kapott egy nevet. „Én egy buddhista tanítvány vagyok, és nem a te fiad.” A világi kötelekek valóban szét vannak szakítva. A mai szerzetesek természetesen már nem művelik magukat, ők még pénzt küldenek haza. Ha valóban műveli magát, a világi kötelekek szét

vannak szakítva. Tehát miért mondják, hogy nem szabad a szerzeteseket embereknek tekinteni, alighogy elhagyják az otthonukat? Így szól az alapelv. Ő már most egy istenség, egy félisten. Bár ma már nem művelhetik így magukat, mégis gyakran sok embert akadályoz, hátráltat ez az ősi művelési módszer, ez a forma; ők is ehhez a módszerhez fordulnának, hogy a Dáfá-t műveljék. A jövőben ez menni fog, most nincsenek meg ehhez a feltételek. Az általam ma terjesztett Fá-nál jelenleg csak ebben az egy formában lehet művelődni, én, mint Mester, szintén nem a hegyekben vagyok található. Ezért nem kellene állandóan arra gondolj, hogy a hegyekbe menjél, alighogy a művelésre gondolsz. Alighogy a művelésre gondolsz, el akarod hagyni az otthonod, alighogy a művelésre gondolsz, már nem akarsz házasodni, alighogy a művelésre gondolsz, meg akarod változtatni a hétköznapi emberek állapotát, ez nem így van. Nagyon sok művelési módszer létezik, a 84.000 iskolában nem csak a mi iskolánkban művelődnek ezen a módon. Én tehát úgy gondolom, hogy nem kell hagyjuk magunkat befolyásolni pár korábbi művelési módszertől és hagyományos nézetektől. Amit én ma tanítok neked, egy egészen új művelési forma, amelyikkel te valóban a leggyorsabban megváltathatsz. A jövőben újfent léteznek majd annak az időnek a művelési módszerei. Ténylegesen én leírtam a könyvbe: Ha egy ember művelni akarja magát, hogy lehetne ez olyan egyszerű?! Te ide-oda műveled magad, a valóságban azonban egyáltalán nem te saját magad vagy, és te még csak nem is tudsz erről semmit!

Én mondom nektek, az ősidőkben sok istenség észrevette, hogy egy ember főtudatát (fő-összellejét) nagyon nehéz megváltani. Így azt a módszert használták, hogy a melléktudatot váltották meg. Egyik így csinálta és váltott meg embereket és jónak találta, egy másik aztán szintén jónak találta ezt a megváltási módszert, így mindenkit ezen a módon váltottak meg. Aztán egy ilyen általuk elismert megváltási forma jött létre. Mindenesetre ez tisztességtelen az emberekkel szemben, ez az ember műveli magát, viszont egy másik lesz megváltva. Pontosan mert tisztességtelen, nem meri nyilvánosságra hozni, azt sem merik hagyni, hogy mások tudjanak róla. Én kinyilvánítottam az embereknek. Miért? Mert én hagyom, hogy valóban az emberek kapják meg a Fá-t. Én megváltoztatom ezt az állapotot, hogy te saját magadat művelhess. Ugyanakkor előnyös a társadalomnak, ha az emberek így művelik magukat; miközben emelkedsz, teljes biztonsággal egy jó ember vagy a társadalomban, ez a legjobb. Emiatt változtattam meg ezt a dolgot. Mindenesetre néhány istenség a felmérhetetlenül hosszú idő alatt szintén ezen a módon művelte magát magasra, vagyis a melléktudatukat művelték és úgy jöttek fel, emiatt mindannyian akadályoznak engem, hogy ezt továbbadjam. Gondoljátok csak át, nagyon nehéz ezt a Fá-t terjeszteni, az sem egyszerű, hogy megkapd. A végén minden istenség, buddha és taó megértette, pontosan milyen dolgot is teszek, ők látták, hogy a hatás nagyon jó, most mindannyian megértették.

Mikor én akkoriban Kínában a Fá-t terjesztettem, nagyon nehéz volt, természetesen most sokkal könnyebben megy. Mindenekelőtt az USA-ban nektek sokkal egyszerűbb már, hogy halljátok a Fá-t. Előbb azt mondtam, a mi művelési utunkat nem kell befolyásolják a korábbi nézetek, mi éppen ezen a módon műveljük magunkat. Természetesen, miután ti, ez az embercsoport, sikeresen (készre) műveltétek magatokat, a jövőbeli embereknek meglesz a saját művelési állapotuk. A jövőendő emberek nem fognak ilyen sokat tudni a Fá-ról, mert ez egy speciális történelmi periódus és mi ezt a dolgot terjesztettük. Az emberek a még későbbi jövőből azt sem szabad tudják, ki vagyok én, alak (kinézet) nem is lesz hátrahagyva nekik. Bár most hangszalagokra és videóra van valami felvéve, nem lesz hátrahagyva a jövőnek, minden le lesz törölve. Mikor korábban Buddha Sákjamuni a tanítványait a művelésre oktatta, nem engedte meg a tanítványainak, hogy pénzt vagy tárgyakat őrizzenek meg. Gondban volt, hogy létrejöhetne náluk az anyagi érdekekhez való ragaszkodás. Emiatt nem engedte, hogy legyen valamijük, csak egy lepel (köntös) (kasaya) és egy kéregetőcsésze. De az embereknek gyakran sok ragaszkodásuk van, amelyeket nagyon nehéz eltávolítani. Egy időben sok ember gyűjtött kéregetőcsészéket. Némelyek azt mondták: „Az én csészém rézből van, az én csészém jádeből, az én csészém szép vagy az én csészém ezüsből van.“ Némely szerzetes sok csészét gyűjtött. Akkor azt mondta Buddha Sákjamuni: Ha nektek ez a ragaszkodásotok van a tárgyakhoz, akkor menjetek újra haza. Mert otthon nálatok van minden, te nyugodtan gyűjtheted és őrizheted őket. Miért nem lehet még csak egy kéregetőcsészét sem elengedni? A szerzeteseknek mindent el kell engedniük, miért nem lehet ezt a gondolatot, kéregetőcsészéket megőrizni, még csak el sem távolítani? Semmi kincse sincs már, és mégis egy csészéhez ragaszkodik? Buddha Sákjamuni tehát ezzel arra gondolt, hogy ez a gondolat, ez a kicsi ragaszkodás sem kell maradjon, mindezt el kell távolítani, nem megengedett, hogy létezzen egy ilyen szív.

Korábban Sákjamuni idejében a szerzetesek csészéje nagyon kicsi volt, csak egy étkezésre lehetett ennivalót koldulni. A mai szerzetesek viszont egy ilyen nagyot vesznek. Korábban bögréket vettek, most tálakat vesznek, a koldulásnál egy tálat tartanak a kezükben. És ráadásul egyáltalán nem akarják, ha ételt adsz nekik; pénzt akarnak. A szív az anyagi érdekekre és a pénzre olyan erős, ott még van szó művelésről? Én mondom nektek, a pénz a legnagyobb akadály a művelők számára. Éppen a szerzetesekről beszéltem. A Dáfá-művelésnél egészen biztosan nem a tárgyakra van fektetve a hangsúly, hanem a szívre. Mivel a hétköznapi emberek társadalmában dolgozik, miközben műveli magát. Ezért nincs mitől tartani, akármennyi pénzed is van, csak attól lehet tartani, hogy nem lesz eltávolítva a ragaszkodásod a gazdagsághoz. A házad aranyrudakból van felépítve, de te nem gondolsz arra, nem tartod fontosnak. A hétköznapi emberek között művelődik és mindenféle foglalkozás létezik; ha vállalkozásokat vezet, sok pénzt keres. Ez nem tesz semmit, ha a szíved nem annál van. Nem tartja fontosnak, mindegy, hogy van vagy nincs, és így átmentél ezen a vizsgán. A házad továbbra is aranyból van, ez nem tesz semmit. Mi csak azt kérjük, hogy ezt a ragaszkodást távolítsd el. A művelésnél nincs úgy, hogy valami anyagi el lesz távolítva. Csak így felel meg a művelésnek az embervilágban. Ha az összes ember a művelésnél többé már semmit sem csinálna, akkor mit lehetne még enni a társadalomban? Ez nem megy. Mi csak az emberszívre figyelünk, mi egyenesen az emberszívet célozzuk meg, mi valóban a xinxing-edet emeljük meg, nem úgy van, hogy valami anyagi el lesz távolítva, ezt világosan meg kell különböztetni a korábbi hagyományos művelési módszerektől. De ebben a tekintetben nagyon komolyan meg leszel vizsgálva, hogy megvan-e ez a szíved vagy nincs. Én néha egyszerűen csak úgy mondom: Ha egy művelő ebben a mi Dáfá-nkban műveli magát, akkor pontosan ezt az utat járja. Te mindezeket a ragaszkodásokat könnyedén kell vegyed. Ami a jövődő hivatásos művelőket illeti, ők csak egy kéregetőcsészét vesznek és koldulni mennek, vándorolni mennek. Csak miután a világ összes szenvedését elviselted, juthatsz el a beteljesülésig. A jövődő szerzetesek így kell műveljék magukat.

Ha már éppen a szenvedésről van szó, én mondom nektek: Ha egy ember műveli magát, biztonsággal mondható, hogy az fájdalmas, szenvedésekbe fog ütközni. Boldogságban is van része, ha Dáfá-t művel. Mindenesetre lesznek nehézségek a művelésnél, ez biztos. De az emberek gyakran tartják egy rossz dolognak, ha egy kicsi szenvedést visel el és valakivel egy pár kellemetlenség történik. „Miért érzem magam ilyen és olyan rosszul?“ Ha te egész életed folyamán kényelemben lennél, úgy én azt mondom neked, biztosan a pokolba fogsz jutni. Egyáltalán nem is szükséges mondani, hogy egész életed folyamán kényelemben leszel; ha te egész életed folyamán nem kapsz el egyetlen betegséget sem, a halál után te százszázalékosan a pokolba fogsz menni. Amíg egy ember él, karmát termel. Lehetetlen, hogy semmi karmát se termelj. Mivel ha csak kinyitod a szádat, valakit már megsebezhetsz. A szavak a szádból valakit már akaratlanul meg fognak sebezni. Te mondasz valakinek valamit, ő nem figyelt erre, de egy másik talán hallotta és azt megsebezte. Ameddig egy ember él, muszáj egyen, a járásnál is szétaposol élőlényeket. Természetesen, mi azt mondjuk, ameddig egy ember él, karmát termel. Ha nem kapsz el egy betegséget sem, a karmádat nem lehet eltávolítani. Miközben te betegségekben szenvedsz, a karmád valóban el van távolítva. Miután el lett távolítva, jobb lesz. Gyakran így van: Miután egy súlyos betegséget kaptál el és azután újra egészséges vagy, észre fogod venni, hogy az arcod kipirul; akármit is csinálsz, minden simán megy. Hiszen a karmád el lett távolítva, és szerencsédé fog átváltozni – de-vé. Mivel hát szenvedést viseltél el, minden simán fog menni nálad, könnyű is véghezvinni. Az emberek ezt nem látják és így egy rossz dolognak tartják, mikor egy kicsi szenvedést viselnek el. Tulajdonképpen mi félnivaló van a szenvedésnél?! Ez így hát fájdalmas, megemereled magad és megpróbálsz elviselni, azután látni fogod, hogy minden másképp megy, akármit is teszel. Én azt mondom, az ember művelésénél már csak szenvedésről van szó. Ha el tudod engedni, garantáltan el fogsz jutni a beteljesüléshez. Valamivel magasabban kifejezve: Ha te el tudod engedni azt a gondolatot az életről és halálról, te valóban egy istenség vagy!

Korábban azt mondta Buddha Amitábha: Folyamatosan ismételd a nevem, így újraszülethetsz a Szukhávati világban. Hogyan lehetne ez lehetséges? A szavainak a jelentését nem lehet felületesen érteni. Be lehet menni a Szukhávati világba, ha a Buddha nevét folyamatosan ismételted; de az emberek mindannyian felületesen értik a Buddha szavait. A Fofá különböző szintek jelentéseit tartalmazza. Ha te a nevét folyamatosan ismételted, úgy te annál vagy, hogy gyakorolsz. A folyamatos ismétlés által már semmi más nem marad a fejedben, hanem csak a „Buddha Amitábha“ szavak, egy gondolat helyettesít 10.000 másik gondolatot, minden gondolat eltávozik a gyakorlás által,

semmi más nem marad, csak a Buddha Amitábha. A Buddha nevének folyamatos ismétlésénél számtalan ragaszkodás fog feltűnni és a legkülönbözőbb zavarások lesznek, ellen tudsz állni mindezeknek? Minden ragaszkodást el kell engedni; alighogy a szív üres lesz, teljesítve van a művelés célja. Ha a Buddha nevét folyamatosan ismétleted, ez megint csak a Buddha tisztelését jelenti. Mert te a Szukhávati világba akarsz bemenni, folyamatosan ismétleted, természetesen a Szukhávati világ Buddhája törődni fog veled, mivel te buddhához műveled magad. A jelentés, tartalom ebben nagyon mélyreható. Némelyek azt mondják: Ha a halál előtt Buddha Amitábhát ismétleted folyamatosan, bemehet a Szukhávati világba. Akkor mit kell ennél elérni? Ha te valóban el tudod engedni a gondolatot az életről és halálról, valóban odamehetsz. A különbség az emberek és istenségek között éppen ebben áll. Ha te el tudod engedni az életet és a halált, te egy istenség vagy; viszont ha nem tudod elengedni az életet és a halált, te egy ember vagy; ez a különbség. Mi ide-oda műveljük magunkat és elengedünk minden ragaszkodást, nem engedjük el az életet és a halált is? Ha valaki egészen el tudja engedni az életet és halált, akkor mihez ragaszkodik még? Én már megkaptam a Fá-t, a haláltól sem félek, az életről is le tudok mondani, akkor mihez lehet még ragaszkodni? Így szól az alapelv. Mikor egy ember a halál előtt áll, nagyon meg van ijedve: „Ah, hamarosan meg fogok halni, hamarosan elveszítem a lelkemet.“ Milyen érzése van akkor? Viszont némely emberek nem félnek a haláltól, és tovább ismétletetik folyamatosan Buddha Amitábhát, akkor mondd csak, nem a Szukhávati világba mennek? Ők mindent elengedtek, számukra már nincs többé jelentősége az életnek és halálnak. Az ember ezen egy gondolatának egy hosszadalmas művelés az alapja. A hétköznapi emberek gondolatai különösen bonyolultak, nekik mindenféle ragaszkodásuk van, hogyne félnének a haláltól? Én azt mondom, a Nagy Út a legegyszerűbb és a legkönnyebb; bár azt mondják, hogy sok dolog egészen egyszerű lenne, viszont ha minden részletükben el vannak magyarázva, sok elmagyaráznivaló van. De ha neked egyenesen megmondják, nem is tudod felfogni, az emberek nem is érthetik meg olyan mélyen. Ők megpróbálnak mindent a szavak felszínén, a felszínen megérteni, ezért kell nektek elmagyarázni a Fá-t.

A fordítás az alábbi német változat alapján készült:

**Weitere Falun Dafa Bücher auf Deutsch
Falun Fofa (Fa-Erklärung in den USA)**

<http://www.falundafa.de/>

<http://www.falundafa.de/herunterladen/FaErklaerungInDenUSA1997.doc>

Fa-Erklärung in New York

Megjegyzés: Ennek a cikknek a mélyebb megértéséhez ajánlott elolvasni előbb a Fálun Gong és a Zhuán Fálun című könyveket, amelyek innen ingyenesen letölthetőek:

<http://www.falundafa.org/hungarian/web-content/books.html>

Fordítók megjegyzése: Lehetséges, hogy idővel változtatásokat eszközölünk a fordításon a minél jobb szövegűség és érthetőség érdekében